

Sygn. akt II CSK 201/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z urzędu
przy uczestnictwie Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki
Zdrowotnej w K. w likwidacji i A. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w N.
o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Samodzielnego
Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt X Ga 583/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i odstępuje od obciążenia skarżącego kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżący odwołał się do istotnego zagadnienia prawnego, niemniej nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 niepublikowane.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Ponadto, prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie

może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, niepublikowane).

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej podlega wpisowi nie tylko do rejestru zakładów prowadzonych przez organy administracji ale także w Krajowym Rejestrze Sądowym i wtedy dopiero uzyskuje osobowość prawną (art. 35b ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, Dz. U. Nr 14, poz. 89 ze zm.). Wykreślenie tego podmiotu z administracyjnego rejestru zakładów nakłada na organ prowadzący ten rejestr obowiązek zawiadomienia sądu rejestrowego o wykreśleniu (art. 35b ust. 8 ustawy). Na skutek tego zawiadomienia i na podstawie rozporządzenia bądź uchwały o likwidacji SP ZOZ sąd rejestrowy wykreśla ten zakład z Krajowego Rejestru Sądowego (art. 35b ust. 9 i art. 60 ust. 5 ustawy).

Wykreślenie skarżącego z Krajowego Rejestru Sądowego nastąpiło w wyniku wykładni odpowiednich przepisów dokonanej w zapadłym w sprawie postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2013 r., II CSK 48/13. Skarżący przeoczył, że skargi kasacyjnej nie można oprzeć na podstawach sprzecznych z wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez Sąd Najwyższy (art. 398²⁰ k.p.c.).

Przedstawione w skardze kasacyjnej kwestie prawne bezpośrednio nie dotyczą wykreślenia skarżącego z Krajowego Rejestru Sądowego, a zatem nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).